

ПРАЗНИЧНО ИЗДАНИЕ

Пламъкът, наречен „Студентска искра“. 60 години приемственост.

Художник: Пламен Борисов,
клуб „Илия Бешков“

Уважаеми членове на редакционния екип на вестник „Студентска искра“,

Уважаеми читатели на вестник „Студентска искра“ – преподаватели, студенти, служители и партньори на Русенския университет,

Приемете моите искрени и най-сърдечни поздравления по случай 60-годишнината на вестник „Студентска искра“! Тази знаменателна годишнина е повод за радост, гордост и заслужено удовлетворение, тъй като в продължение на шест десетилетия нашият вестник отмерва пулса и динамиката на времето в университета, прави ни съпричастни към значими събития, към постигнати върхове в науката и в студентската креативност, към размаха на иновациите и полета на творческия дух.

Вестник „Студентска искра“ е винаги близо до нас със своята актуалност, информативност, диалогичност, със своя верен и обективен поглед към всяка ярка частица от университетския живот, със своя цветен и образен език и колоритната си визия. Неговите послания докосват сърцето, защото са отражение на сътвореното и преживяното от всички нас. Нашият вестник „Студентска искра“ е символ на традицията и академизма в Русенския университет. Той е част от нашата университетска душа и затова ще пребъде във времето.

Честит празник, вестник „Студентска искра“!

Продължавай да бъдеш вестител на светлината, мъдростта и академичния дух в Русенския университет!

Проф. д-р Велизара Пенчева,
Ректор на Русенския университет

Уважаеми колеги,

Чест и удоволствие за мен е да ви поздравя с 60-годишнината на вестник „Студентска искра“, утвърдил се през годините като летопис на нашата Алма матер!

Искрите на словото струят вече 60 години от страниците на „Студентска искра“ и осветяват, и сплотяват, и дават гласност, и стимулират, и радват общността на Русенския университет. Когато през далечната 1958 година ентузиазирани преподаватели и студенти издават първия печатен орган на висшето училище, едва ли са предполагали, че 60 години по-късно ще могат да го видят действащ и развит, да видят оставената следа.

Нека с дълбока признателност и уважение си спомним имената на главните редактори, допринесли за създаването и развитието на вестника през тези 60 години: засл. проф. Иван Неделчев, доц. Бъна Петрова, проф. Димитър Янчев, доц. Мария Василева, доц. Донка Грънчарова, доц. Петър Партинов, доц. Владимир Етърски, гл. ас. Анна Чернева, проф. Сабетай Леви и засл. доц. Живоदार Душков. Настоящият главен редактор на „Студентска искра“ доц. Анелия Манукова, заедно с непрекъснато обновяващата се редакционна колегия, през последните шест години създаде уникално и прекрасно издание с модерна визия, което запазвайки духа на традициите, отразява живота в университета. Професионалното ниво на вестника отговори на съвременните изисквания на читателите и показа, че Русенският университет не само обучава, но и живее!

Настоящи и бъдещи редактори, продължавайте да създавате правдиво летописа на русенската Алма матер! Бъдете здрави и творчески дръзновени, за

**Скъпи читатели и приятели,
Честит празник!**

Искрата на вестник „Студентска искра“, лумнала преди 60 години, днес е разпалила буен огън. Шестдесет години на изграждане, на развитие, на успехи и послания. Един живот, изпълнен с устрем и победи, изказани от страниците на вестника.

Пламъкът е стихия, която бушува във всеки от нас, буйна и неспирна, и толкова силна, че дава крила за полет и за свобода. Пламъкът е душата ни, откъдето се раждат мечтите и откъдето черпим сила, за да ги осъществим!

Екипът на Искрата благодари на всички, които застанаха зад идеята Русенският университет да има своята „Студентска искра“, която да продължи да живее и днес. Благодарни на всички, които повярваха и вярват в нас, и на всички свои читатели и съмишленици!

Благодарим Ви, списващи и списвали вестника, за това, че „Студентска искра“ искри ярко вече 60 години! И нека да пребъдат във времето пламъкът и искрата на „Студентска искра“ за следващите поколения!

Доц. д-р Анелия Манукова
Главен редактор

В БРОЯ

Спомени с името „Студентска искра“	2
Идеята, наречена „Студентска искра“	2
Юбилейно	3
Тогава беше така...	3
И ще продължи да свети...	3
И се докоснах до журналистиката	3
За „Студентска искра“ – с любов	4
Приемственост и градация	5
Да си редактор е отговорност!	5
И корени, и криле	5
Вестникът и зодиите	5
С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“...	6-10
Споделено във времето	11
Откровения за в. „Студентска искра“	12-13
Откровения от в. „Студентска искра“	12-13
Вестник „Студентска искра“ – явление със специално място в моя свят	13
Анкета, посветена на 60-ата годишнина	14
Конкурси: Находка	15
Студентския ни вестник аз разлиствам...	16
Наградени творби	16

да расте популярността на „Студентска искра“!

Нека вестникът бъде авторитетна трибуна за гласа на академичната общност и от страниците му да блестят ярко постиженията и успехите!

Честит празник!

Чл.-кор. проф. д-н Христо Белоев,
Председател на Общото събрание
на Русенския университет

Спомени с името „Студентска искра“

Идеята, наречена „Студентска искра“

Когато се роди идеята да издаваме в. „Студентска искра“, аз бях студент в първи курс на ВИМЕСС – Русе. Курсът ни се състоеше от 150 студенти, кандидатствали през 1955 г. в новоизграждащо се русенско висше училище. Освен новоприетите чрез конкурс, проведен за първи път в Русе, имахме и около 200 колеги в три от по-горните курсове, които бяха преместени от София в Русе – в резултат от постановление на МС за учредяване на ВИМЕСС. Така с общо около 350 души студенти и малка група преподаватели бе започнало изграждането на тази наша, много важна институция с национално значение. Имахме колеги от всички области на България. Преподавателите бяха новоизбрани чрез конкурси.

През лятото на 1956 г. петима студенти, сред които и аз, представители на новото русенско висше училище, бяхме в лятна младежка лагер-школа в Баня. Имаше представители на всички, тогава десетина на брой, български висши училища. С изключение на нас петимата, всички други бяха от София. В този момент извън столицата имаше само едно висше училище – русенското. В състава на русенската група бяха Борислав Цеков Исусов, Георги Стефанов Попов, Николина Маринова Турлакова, Славка Николова Петрова и аз, Митьо Кънев. Предстоеше ни хубава 20-дневна почивка, обогатена чрез беседи за обмяна на полезен организационен опит в младежката организация „Съюз на народната младеж“. Ясно се открояваха беседите със студентите от групата на Софийския държавен университет, макар да имаше какво да се научи и от представителите на другите софийски училища.

Ние, русенците, като представители на най-новия инженерен ВУЗ (висше учебно заведение),

се интересувахме много и от дейността на колегите, представители на ВМЕИ (Висш машинно-електротехнически институт, сега Технически университет – София), и разказвахме много за инженерните задачи на ВИМЕСС за развитие на селското стопанство и на българското селско-стопанско машиностроене.

Много се впечатлихме от вестниците, които ни показаха колегите от Софийския държавен университет. Те бяха направили малка изложба с броеве от тяхната т.нар. тогава многотиражка, издавани през 1955 и 1956 г. Разглеждайки ги с интерес, ние спонтанно решихме, че и в Русе трябва такъв вестник. Помня възторга ни от хубавата идея, но за съжаление не помня кой предложи названието „Студентска искра“.

През есенния семестър на учебната 1956–57 г. започнахме да разказваме и агитираме преподавателите и представители на ректората за идеята да се издава вестник. Най-запалени се оказаха зам.-ректорът доц. Емил Данков и младият преподавател инж. Иван Неделчев. Направени са постъпки за узаконяването му като ново печатно издание и само година след първоначалната идея, на 5 февруари 1958 г., в. „Студентска искра“ се появи на бял свят!

Из материал на проф. д-р Митьо Кънев, ДНС, ректор на университета от 01.07.1983 г. до 21.04.1987 г., публикуван в брой 394 на в. „Студентска искра“

Спомени

Доживях! Когато на 5 февруари 1958 г. аз, тогава 30-годишният старши преподавател по Теория на механизмите и машините, и моите сътрудници, студентите Йордан Панайотов и Кирил Момчилов, държахме в ръцете си току-що отпечатания брой първи на „Студентска искра“, можех ли да предположа, че ще доживея до щастие да отпразнувам 50-ата му годишнина!

[...]Едновременно с появата на вестника започна усвояването на строящата се нова сграда – сегашния централен корпус на Русенския университет. Вървахме след строителните работници и „завземахме“ зала след зала. В уводната статия на първия брой на „Студентска искра“ съм записал: „Прекрасни възможности се откриват пред нас с преместването ни в новата сграда. Осъществяват се след всеки изминат ден старите мечти и дават път на нови“.

А на втората страница е отпечатан призивът: *Към читателите* – Вестник „Студентска искра“ започва да се издава на мястото на досегашният стенлист „Механизатор“. Като многотиражен вестник той ще бъде достъпен за по-широк кръг читатели. За да отразява и насочва по-добре многостранната дейност на ректората, партийната, младежката и профсъюзната организации, чиито орган е той, е необходимо в списването му да участват по-голям брой читатели.

За името на вестника обявихме конкурс. За съжаление съм забравил какви други предложения за име е имало и кой е „кръстникът“

на нашата „Искра“. Със сигурност обаче знам кой спечели конкурса за заглавното клише. Това беше студентът Нено Чергиланов. Изчерта го лаборантката на нашата катедра Ана Чолакова.

За мен издаването на многотиражка донякъде беше позната дейност. Като асистент в Софийския Машинно-електротехнически институт (МЕИ) започнах издаването на вестник „Политехник“. Неговият първи брой носи дата 1 май 1954 г.

[...]Трудни бяха за вестника годините на прехода, годините след 1990 г. Но не прекъсна издаването му. Благодарение усилията на неговия главен редактор през този период – Живоदार Душков, вестникът оцеля.

Из материал „Доживях!“ на засл. проф. д-р Иван Неделчев, първия главен редактор на в. Студентска искра“ (1958 – 1960), публикуван в брой 359 на в. „Студентска искра“

Спомени с името „Студентска искра“

Юбилейно

[...]На една от снимките (отпреди 30 години) фотографът е уловил момент от разговора ми с първия главен редактор и създател на вестника Иван Неделчев. И тогава, а и сега той имаше с какво да увлече събеседника си, дълбаейки в златоносната мина на своите спомени. А тъй като първият брой е свръхбиблиографска рядкост, следва да сме благодарни, че с днешния си разказ той ни връща и към програмата на вестника, с която той е тръгнал по един неизвестен път на 5 февруари 1958 г.

На неуморния Иван Неделчев дължим голяма част от материалите, написани от следващите главни редактори, техни заместници или сътрудници. И тъй като имах привилегиата да бъда един от техните най-първи читатели,

Тогава беше така...

Там, в малката стаичка на редакционната колегията в къщата до VII блок, която сами си извоювахме, ремонтирахме и обзаведохме, често се събирахме. Говорехме си за вестника и за всичко друго... Дори съботите, без да се уговаряме, един по един пристигахме в редакцията. Заедно – и преподавателите (проф. С. Леви, доц. Ат. Колев, доц. Д. Цонева, доц. Борис Минчев и др.), и студентите доброволно, с желание и отговорност работехме за издаването на нашия вестник – „Студентска искра“.

Радвахме се на всеки новоиздаден брой. От печатницата го вземахме с вълнението, че поемаме новородено бебе. Отново го обсъждахме, отчитяхме си грешките, гордеехме се с попаденията си... Като заместник главен редактор на вестника (1980 – 1989) имах възможност да разговарям с много хора, да разбера техния живот, мечти, търсения... Да разбера колко е разнолик светът.

Е, имаше и неприятни моменти. Още в първия ден след раздаването на вестниците телефонът в редакцията започваше да звъни: засегнатите искаха обяснение; някои от „хваленияте“ смятаха, че за тях трябвало да се напише още; други ни държаха сметка защо сме писали очерк за този, а не за онзи; трети назидателно напомняха, че сме пропуснали „една запетая“ или че сме написали, например: „реторика“, а не „риторика“ (независимо че са дублетни форми) и т.н.

Понякога това ни ядосваше. Та ние работехме за сметка на личното си време, безплатно, самоотвержено. [...]трябваше да се подчиняваме на цензура, тоест да внимаваме да не издадем някоя държавна тайна, напр.: колко студенти се обучават в нашето учебно заведение и т.н., но в редакционната колегия цареше творчески дух, свободно мислене, отвореност към мнението на другите, колегиалност, толерантност. Именно от тази редколегия към журналистическото поприще тръгнаха Росен Моллов, Галин Найденов, Силвия Николова и др. И когато четем техни книги или статии или пък срещем някъде тяхното име, на нас ни е приятно, че не само сме отразявали съвремението си и сме го оставили на миналото, на историята, но и че сме дали нещо и на бъдещето.

Из материал „Тогава беше така“ на проф. д-р Димитрина Цонева, зам. гл. редактор на в. Студентска искра“ (1980 – 1989), публикуван в брой 359 на в. „Студентска искра“

искам да подчертая онова, което всички те са съхранили в сърцата си – любов към „Студентска искра“, принадлежност към „Студентска искра“, гордост, че са част от „Студентска искра“. А това е един уникален вестник: списван от непрофесионалисти, но за някои от неговите „бащи и майки“ той се оказва първа крачка към този вид творчество – журналистика, поезия, проза; издаван „на обществени начала“ – без получаване на заплати или някакви други възнаграждения, включително и на хонорари, не по силата на задължение (любов насила няма!), не за лична полза, а напротив – за сметка на личното си свободно време, не за лична изява, а водени единствено от съзнанието, че с труда си създаваш нещо необходимо за всички...

А ето какво пишат някогашните студенти-искристи: „Много ентузиазъм имаше тогава, както и пълна свобода по отношение написването на материалите“ (Калчо Петков – сега известен телевизионер), „Студентска искра“ ни даде така необходимото самочувствие, че можем да правим вестник съвсем сами“ (Росен Моллов – днес изтъкнат журналист и романист), „Благодаря на всички колеги от това време за тези мигове на съвместна работа, щото студентският ми живот премина така интересно и толкова жизнерадостно“ (инж. Йорданка Цекова). И ми се иска да завърша с думите на още един някогашен студент и определен за зам. гл. редактор (1971–1972) Станчо Станчев, който е сигурен, че „Студентска искра“ „ще бъде още дълго време нещо, което ние обичаме и създаваме с много обич“.[...]

Мнозина са учудени от факта, че се е изтърколил половин век от основаването на „Студентска искра“. Аз също съм един от тях. [...]Но мога да се надявам, че и с други редактори „Студентска искра“ ще пренесе своя пламък и в годините на XXI век.

Из материал „Изтърколи се половин век...“ на засл. доц. д-р Живодар Душков, главен редактор на в. Студентска искра“ (1977 – 1981 и 1990 – 2010), публикуван в брой 359

И ще продължи да свети...

[...]Искрата е нещо много ефемерно, огънят гори и хвърчат искри. Те витаят нагоре и изчезват много бързо... НАШАТА „ИСКРА“ обаче свети вече дълги години и това не е случайно. Тя ще продължи да свети, защото излиза от вашите сърца и ще бъде още дълго време нещо, което ние обичаме и създаваме с много обич.

Из материал „И ще продължи да свети... ИСКРАТА“ на инж. Станчо СТАНЧЕВ, зам. гл. редактор (1971 – 1972), публикуван в брой 359 на в. „Студентска искра“

И се докоснах до журналистиката

Във вестник „Студентска искра“ за първи път се докоснах до журналистиката. Тогава, разбира се, не мислех, че един ден ще си изкарвам хляба като професионален журналист. Времето бяха такива, че не можех и да мечтая за това. Но пък в „Искрата“ получих първата закалка в занаята. Най-хубавото беше, че аз, Галин Найденов и няколко други студенти бяхме оставени да правим и само наши, „студентски“ броеве. Това беше наистина незабравимо усещане. Да майсториш целия вестник от нула до готов брой. Още повече, че го пишехме двама-трима, а още един-двама правеха снимките. Макетирахме го за една нощ в старата редакция, която беше до фотоклуба, и всичко беше незабравим купон, а на заранта го носехме в печатница „Дунав“. Беше много интересно и да правиш корекции там, с шилото в ръка да вадиш старите оловни редове на линотипа, като естествено четеш текста наобратно. „Студентска искра“ ни даде така необходимото самочувствие, че можем да правим вестник съвсем сами, и то четивен вестник! Не случайно наши броеве бяха давани за пример в стария ежедневник „Дунавска правда“.[...]

Това е вестник „Студентска искра“! За мен той си остава един прекрасен спомен, един сполучлив старт в голямата журналистика!

Из материал „В „Студентска искра“ се докоснах до журналистиката“ на Росен Моллов, публикуван в брой 359 на в. „Студентска искра“

За „Студентска искра“ – с любов

Непълни 25 години бях главен редактор на „Студентска искра“ и ми се е налагало да пиша за юбилеи и кръгли (или обикновени) годишнини на вестника ни. И почти винаги съм започвал с факта, че 5 февруари 1958 година е рожденият ден на нашата „Искра“. Естествено, в зависимост от обема на публикацията, съм се спирал и на „прелюдията“: предходникът на „Студентска искра“ бил... стенвестник с име „Механизатор“, така че появата на печатния орган на русенската Алма матер не е била на пусто място, вестникът ни не се е родил току от Нищото. Днес обаче искам да посоча, бе преди в Русе да „пламне“ „Искрата“, вече съществуват студентски вестници (други определения: „многогизажки“, „ведомствени издания“, „малки вестници“, „низов печат“ и пр.) в Медицинската академия „Вълко Червенков“ (в. „Медицинска трибуна“, юли 1952 г.), Софийския университет (в. „Софийски университет“, 5 март 1953 г.), Химико-технологичния институт–София [дн. Химикотехнологичен и металургичен университет] (в. „Технолог“, 24 май 1954 г.), ВИИ „Карл Маркс“–София [дн. Университет за национално и световно стопанство] (в. „Икономист“, юни 1954 г.) и ВИНС – гр. Сталин [дн. Икономически университет–Варна] (в. „Глас на икономиста“, 22 май 1956 г. [от бр. 3. – „Стопановед“]). И веднага трябва да посоча поне две пояснения: нито едно от имената днес не се среща като съвременна медия (1.) и ако днешните университети – предходници/наследници на споменатите висши училища, имат свои печатни органи, то те са или с други имена, или са се появили случайно и след многогодишно прекъсване (2.).

Подчертавам това, за да се знае, че „Студентска искра“ е единственият университетски вестник, който не е променил своето име от 1958 година и не си е позволил продължително мълчание, вследствие на което да прекъсне връзките си с читателите. Вярно е, че успоредно с името „Студентска искра“ са печатани и броеве с други наименования, сочещи участието на членове на редакцията при осветляването на бригадирското движение (в летните и есенните месеци – „Бригадирска искра“, „Бригадирска смяна“, „Бригадирски зов“, „Бригадирско лято“) или художествените прегледи и фестивали („Фестивал’73“), но това са извънредни броеве на „Студентска искра“.

Вярно е, че при моето второ главно редакторство бяха отпечатани 4 броя с по-други имена: „Икар“ и „Весела искра“ (отпечатани като книжки), „8 часа“ – своеобразно първоаприлско намигване, и „Русенски университет“ – брой, свързан с решението на 37. народно събрание за преобразуването на Висшето техническо училище „Ангел Кънчев“ в университет, в който традиционните инженерно-технически специалности са по-малко на брой, а преобладават хуманитарните, икономическите, юридическите... И в четирите случая обаче е посочено, че всъщност са поредният брой на „Студентска искра“.

Вярно е също така, че самото изписване на главата „Студентска искра“ не е запазено такава, каквото е било в самото начало. По време на моето първо главно редакторство бе отбелязана 20-годишнината на „Студентска искра“ – по-

вод да се посъбере и комплектова за вузовската библиотека възможно по-пълно течение на вестника ни. Вследствие на това се видя, че през годините отделни букви на заглавката са били преискусвани – свидетелство, че главните редактори преди мен са се стремели да подобрят и осъвременят графиката. Вече в края на ХХ век имаше конкурс за нов облик на заглавието. И макар че един от представените проекти бе приет и години наред вестникът ни излизаше с тази „дреха“, продължи да се търси по-добро изображение на „Искрата“, добави се графичен портрет на патрона на университета ни – Ангел Кънчев...

20-годишнината на „Студентска искра“ свързвам и с това, че с библиотекарката Силвия Топорова направихме опит за едно обобщение – брошура, в която бяха подредени азбучно имената на редактори и сътрудници на в. „Студентска искра“ (1958–1978). Независимо че броевете, които прелелдахме de visu, не бяха всички, пак се получи един дълъг „списък“. (Някъде в архивите си би трябвало да съм съхранил тази любопитна брошура). Пиша това, защото имената на някои „искристи“ в следващите години се срещат подписани по друг начин. Като пример ще посоча, че във в. „Студентска искра“ се среща името „М. Кънев, третокурсник“, а след десетилетия пред името му е не само титлата – професор, но и уточнението „ректор на Висшето техническо училище „Ангел Кънчев“ (1983 – 1987). И понеже не си спомнях да съм виждал по страниците на „Студентска искра“ името на драматурга Христо Бойчев (някагашен студент във ВИММЕСС), при среща го запитах да не би да е имал публикации в онези броеве, които определях като загубени безвъзвратно. Вместо да цитирам неговия отговор, ще споделя какво ми каза проф. Борис Томов, ректор на Русенския университет „Ангел Кънчев“ (1993 – 2003), след като ми предостави ръкописа на стихосбирката си. Сред творбите му имаше и такива, които бил създал по време на студентството си. Бяха хубави. Не се стърпях и го попитах защо не ги е предоставил на редакцията на „Студентска искра“. Той ме погледна и без да прибъгва до никакви подробности, каза само: „Андон Добрев и Христо Владимиров печатаха!“

На младите читатели тези две имена едва ли говорят нещо, затова искам да изтъкна, че за мен Андон Добрев е най-добрият поет-студент, печатал във вестника ни. Именно и затова няколко пъти предлагам да се учреди награда на негово име, с която да бъде отличен студент (поет, белетрист, автор-хуморист).

Христо Владимиров пък е поетът, създал текста на химна на Русенския университет, звучащ при всички тържества. След завършването си Хр. Владимиров няколко години работи като инженер, а по-продължително време – като редактор на вестника

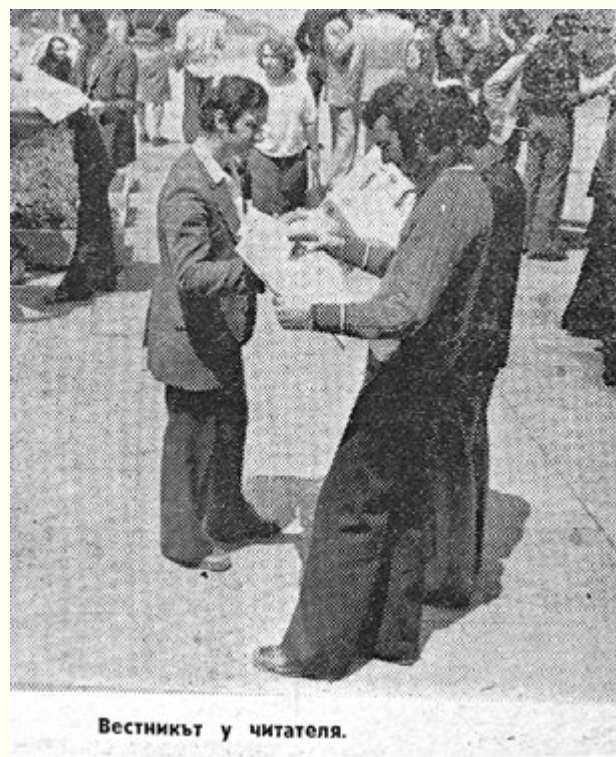
на град Лом. Автор е на стихосбирката „Мелницата време“, „Книга за българина“ и др.

Подобна съдба имат и други „искристи“. Името на инж. Кирил Момчилов, един от създателите на „Студентска искра“, срещахме не само под публикации в столичната преса, но и по книгите му „Върхове в науката“, „Български открития“, „Безстрашни синове на Странджа“, „Гнездо“, „Странджа вечно ще ги помни“ и др.; инж. Георги Драмбозов е дългогодишен редактор на сп. „Читалище“, автор е на „Безлюбие“, „Два въглена от музика и стих“, „Дом за гълъби“, „Кръстопът на музите“, „Музите са уморени“, „Не отлитай, живот“, „Пътят към Рая“, „Рекага на забравата“ и др.; инж. Росен Моллов – кореспондент на редица столични вестници, автор на „Битка за Русчук“, „Господарят на Черно море“, „Дунавска сага“ (в два тома), „Дунавски рицар“ (в три тома); и т.н., и т.н. Не мога да не спомена името на инж. Валери Александров, автор на десетки карикатури в „Студентска искра“ и... на стотици други в българския и чуждестранен печат, донесли му множество награди. И на инж. Калчо Петков – директор на русенския Телевизионен център. И на инж. Атанас Върбанов – издател. И на инж. Горян Кръстев и инж. Михаил Димитров – журналисти в Шумен и Бургас... Колкото имена и да спомена, винаги ще има пропуск – все пак периодът е 60 години.

В изминалите десетилетия е имало всичко – и интересни материали, и не толкова интересни; и огрязване на събития, със сигурност – и пропуски. И некоригирани правописни грешки. И дори сбъркана номерация на броевете. И какво от това!? Нашата „Искра“ си е нашият вестник. И с благодарност разгръщаме страниците му.

*Засл. доц. Живодар Душков
10 януари 2018 г.*

Брой 136 / 1977 г.

Вестникът у читателя.

Откровения за в. „Студентска искра“

Приемственост и градация

Вестникът на Русенския университет е бил винаги и ще бъде важна част от изграждането и развитието на университета. Дългогодишният главен редактор на вестник „Студентска искра“ засл. доц. Живодар Душков почти четвърт век устоя на времето и промените, запази и разви вестника. Винаги е било трудно да се събуди в младежите желанието за сътрудничество към вестника. Но Живодар Душков се нагърбва с тази нелека задача и запалва не едно и две сърца за творческа дейност. Създава предпоставка за отговорността да бъдеш родител на поредния брой, за това сътрудниците и редакторите да бъдат искрени и безкористни. И не за почести, и не за слава, а за каузата Русенски университет. Изказвам искрена благодарност към Живодар Душков за тази негова всеотдайност към вестник „Студентска искра“ и към Русенския университет.

Но както става и в приказките, винаги има начало и край. И през 2010 г. Живодар Душков излезе в заслужен отход. Като ректор на Русенския университет в периода 2008 – 2016 г. трябваше да намери отговор на отворения въпрос за списването на вестника. Последваха много разговори и различни варианти. Но сякаш всеки се стряскаше от сложността на задачата – да си главен редактор на вестник с история, на вестник с блестящи редактори преди него. През януари 2012 г. проведем разговор с доц. д-р инж. Анелия Манукова и ѝ поставих предизвикателната мисия – да стане главен редактор

на вестника на университета „Студентска искра“. Работата ѝ със студентите от СНИЛЕ и отговорността при проведените многократно изложби на студентски устройства, изборът ѝ за зам.-председател на Общото събрание на университета, бяха атегат, че може да се справи с поставеното предизвикателство. Представих ѝ своята концепция за развитието на вестника, за неговото осъвременяване, популяризиране чрез социалните мрежи и изграждането му като печатна медия на Русенския университет, като в същото време се запази изграденото до момента, традициите и историята. Доц. А. Манукова прие, както тя се изрази, най-голямото предизвикателство за нея – да изгради новата визия на вестника на университета, да създаде нов екип от преподаватели, служители и студенти за списването на вестника, да наследи добрите практики от изминалите години и работилите редактори, и да изгради нова концепция за работа.

Днес, шест години след този първи разговор, мога спокойно да кажа, че настоящият главен редактор на „Студентска искра“ доц. Анелия Манукова се справи с предизвикателството и създаде непрекъснато обновяващата се редакционна колегия, забележително печатно издание с модерна визия и достъп до вестника чрез интернет пространството. Професионалното ниво на списване на вестника показва на читателите, че Русенският университет не само обучава, но и живее!

Чл.-кор. проф. д-н Христо Белоев

Да си редактор е отговорност!

Какво ще пожелаете на новата редакторска колегия на вестника?

Да работят с мисълта „Да си редактор на „Студентска искра“, е отговорност!“ В сравнение с едни университетски вестници, които са сменяли името си и са прекъсвали с десетилетия своя живот, с други, които се появиха и изчезнаха бързо-бързо в небитието, нашият излиза от 5 февруари 1958 г. все с името „Студентска искра“ и служи на каузата Русенски университет. Повярвайте – дори сред създателите на вестника да не се родят журналисти, у тях ще остане трайна и с нищо несравнима сладостта, че именно те, със своите текстове, са допринесли с нещо за тази кауза.

[...] ако ми се доверят, златните правила в журналистиката могат да се сведат до две: **Пишете за онова, което ще е интересно не само на вас! Пишете само тогава, когато сте сигурни, че отразявате истината!**

Из материал „Да си редактор на „Студентска искра“, е отговорност!“ – интервю на Ванина Грозева с Живодар Душков, брой 373 на в. „Студентска искра“

И корени, и криле

Нека не измерваме сполуките с числа! Нека оставим на времето да брои годините, а ние ще пресмятаме спомените – ярки, разнобагнени, мъдри и рошави, ще осъзнаем стойността на настоящето, за да го претворим в думи и да осигурим едно смислено бъдеще. Навлязла в своята втора младост, „Студентска искра“ носи правилните бръчки на времето.

На 5 февруари се опитваме да погледнем на себе си от страни, за да не губим представа колко свети нашата ИСКРА. А да погледнеш на себе си от страни, е почти толкова трудно, колкото да погледнеш назад, без да се обръщаш.

[...] опорните точки на всяка една биография, на всяко едно битие са минало, настояще и бъдеще: **миналото** – с неговата памет и завет, **настоящето** – с неговите мечти със срок на изпълнение и реални задачи за отмятане, **бъдещето** – с неговите възможности, въпроси и послания.

Топло и светещо е усещането, че един живот, в случая този на „Студентска искра“, има и корени, и криле.

Из материал на Мая Сапунджиева, редактор, публикуван в брой 376 на в. „Студентска искра“

брой 136 / 1977 г.

Вестникът и зодиите

Ние можем да проследим живота на дадено събитие в зависимост от неговата дата на „раждане“, така както можем да проследим и човешкия живот. Днес имаме и повод да го направим, тъй като честваме годишнина от излизането на първия брой на в. „Студентска искра“. Знакът на Слънцето (зодията) на нашия рожденик е във Водолей. Слънцето е архетипът на основната същност на индивида или събитието. Водолей е комуникативен, интелектуален, независим и в някои случаи, ексцентричен знак. Слънце във Водолей е чудесен избор за всички начинания, които искат да докоснат и заинтригуват общностите и масите. Ако беше човек, вероятно би ви шокирал със стила си на обличане до такава степен, че нямаше да можете да си поемете дъх първия път, когато го видите! Понеже в случая говорим за продукт на авторско творчество, това качество вероятно се проявява като публикуване на някои интригуващи материали, които аудито-

рият не би предположила, че ще намери на страниците на вестника. Меркурий, планетата на писателите, журналистите и словото, от която зависи начинът на подреждане на мислите и тяхното изказване, е знакът на строгия, дисциплиниран Козирог. Да се благодарим за това, тъй като в противен случай би липсвала нужната доза систематичност и подреденост на информацията! Искрено се надяваме поетичният Нептун, един от покровителите на изкуството, да е дал благословията си на Меркурий, за да избегнем ненужната сухота в изказа си. Луната, основният сигнификатор за продължителността и успешността на всяко начинание, извършва само положителни аспекти в рамките на зодиакалния знак Дева, където се намира, от което можем да си направим заключението, че ще работим неуморно и ще бъдем с вас, читателите, още дълги години.

Из материал „Вестник „Студентска искра“ е зодия Водолей!“ на Симона Маринова, репортер, публикуван в брой 376 на в. „Студентска искра“

С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“ в периода 2012 – 2018 г.

Скъпи читатели и приятели, от шест години в „Студентска искра“ има нова редакционна колегия и нова визия, но запазва връзката с идеята да тупти винаги в синхрон с пулса на нашата Алма матер – Русенския университет.

През периода 2012 – 2018 г. на страниците на вестника се появяваха различни имена на студенти, преподаватели, сътрудници и служители. И всички те имаха една единствена цел – да отразяват обективно случващото се в университета. Днес тези Искрици ще разкажат за себе си, за да станат лицата, списвали и списващи медийното лице на университета – вестник „Студентска искра“, ще споделят мислите си за отговорността да си част

Анелия Манукова главен редактор

Анелия Манукова (р. 1964, Русе) завършва висше образование спец. „Електроника“ във ВМЕИ (днес Технически университет) в София през 1987 г., доктор от 2008 г., доцент от 2010 г.

С вестник „Студентска искра“ съм свързана от февруари 2012 г. до днес като главен редактор на вестника, но и негов списовател, стилев редактор, предпечат, дизайн и оформление. Едно приятно и всепоглъщащо занимание и една огромна отговорност. И за да успее, човек трябва да приеме тази отговорност като кауза – кауза да информираш, кауза да отсяваш добро от лошо, кауза да насърчаваш другите, кауза да помагаш и да променяш света към по-добро...

Каква е тайната да бъдеш главен редактор на академичен вестник? Преди шест години не я знаех, но днес смело мога да отговоря – любопитство, добри комуникативни умения, умения да анализираш, добра езикова грамотност, обща култура, компютърни умения... И най-вече любов и уважение към работата и екипа, с който работиш, силна мотивация и постоянно търсене на пътя към читателите – разнородни по възраст, интереси, стил. Трябва да си отдаден на това, което правиш, и само тогава се получава истински стойностен резултат – вестник, статия, материал, добър екип и резултат.

И за да е още по-многоцветна мисията „Студентска искра“, през тези шест години създадохме много нови рубрики, продиктувани от самите читатели, от техните желания да споделят с академичната общност спомени, опит, успехи, постижения. Рубрики, зад които застанаха членове на екипа на редакционната колегия, и които представяха студентски клубове, спортни постижения, успешни проекти, говорещи за просперитета на Русенския университет, представящи силата на неговите студенти, преподаватели, служители, и всички заедно – лицето на университета.

Като главен редактор на „Студентска искра“ работя във всички области на академичната журналистика. Това е част от моята отговорност към написаното и публикуваното. Академичната журналистика е време. Няма фиксирано работно време „от-до“, работният ден е много повече от 8 часа, често работя през почивните дни и вечер до късно. Благодаря на семейството си за търпението, разбирането и помощта. Списването и оформянето на вестника увлича като адреналин и искаш да направиш още и още, и да видиш готовия продукт. Установих, че журналистиката е призвание. Трябва да идва от сърцето, за да е истинска, да е стойностна.

„Студентска искра“ е летопис на Русенския университет. На страниците му са отразени всички значими негови преходи, създатели, събития, отразени са миналото и настоящето, и искри бъдещето – на най-стария академичен вестник без промяна на името и прекъсване на издаването. А това е достатъчен повод за гордост, че си част от „Студентска искра“, че си част от мисията Русенски университет.

И нека да пребъдат във времето пламъкът и искрата на „Студентска

искра“ за следващите поколения списователи и редактори, както и вестникът „Студентска искра“ като медийно лице на най-многопрофилния университет – Русенския университет.

Младите хора са нашето утре. Те са нашите последователи, така както ние следвахме и следваме примера на своите учители. Оставяйки своя принос за развитието на вестника, ние надграждаме своето развитие и добавяме към професионалния си опит опита на журналисти.

Представянето на Искриците организираха доц. Анелия Манукова и доц. Мира Душкова

искра“ за следващите поколения списователи и редактори, както и вестникът „Студентска искра“ като медийно лице на най-многопрофилния университет – Русенския университет.

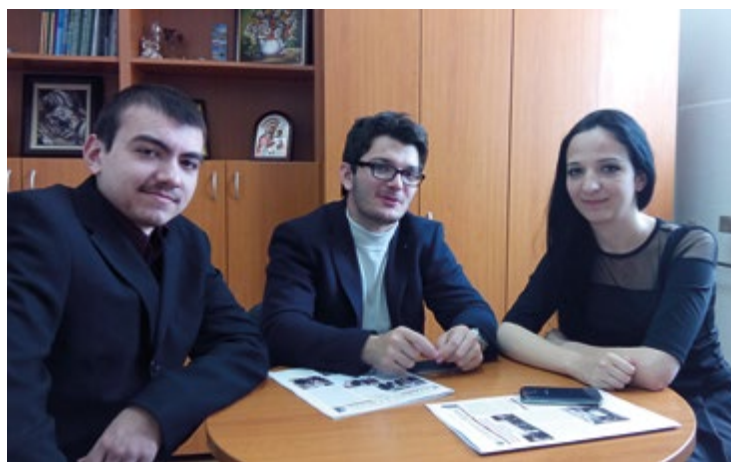
Мария Сапунджиева езиково-стилов редактор

Мая (Мария) Сапунджиева (р. 1976), магистърска степен по „Български език и история“ от Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“; библиограф-експерт в отдел „Библиографско-информационна и справочна дейност“ на Университетската библиотека

Времето, отдадено на „Искрицата“ в ролята ми на коректор и редактор, е с малка „дължина“ (2012 – 2014), но е достатъчно, за да покрия сетивата ми на човек, който живее в една пулсираща академична цялост с „искрящото“ наметало на отговорността, посветеността и честта. Честта да подреждам работата си около списването на медията така, че тази университетска общност да усеща, че битува с един ритъм, динамично темпо и еднородна интелектуална енергия. Журналистическите ми търсения в този период тук, на тази нетипична журналистическа територия, се взираха в различни посоки – и информационни, и аналитични, и художествено-публицистични, и винаги ми носеха наслада. Защото знаех, че минутите, в които пишех за „Искрата“, са минути за преобразяването на обикновения език в низ от думи с особена жизненост и преданост.

Въпреки опита, който бях складира в професионалната си биография в печатни и електронни медии, попадайки в треперещия от млади вълнения живот на академизма, разбрах, че е нужно по-различно гледане, слушане и разбиране, за да отразявам събитията така, че да са тъждествени и съразмерни на студентския прочит на ежедневието. Ангажираността ми в тази медия щеше да бъде също толкова прецизна и дисциплинирана като всякъде другаде, където съм имала възможност да упражнявам писателското си можеене, с тази разлика, че тук реченето на думи трябваше да бъде съобразено с другостта, която носеше в себе си вестникът сам по себе си. А именно – посланията трябваше не само да въздействат на по-опитната (възрастово и професионално) част от аудиторията, но и да се целят право в умовете и сърцата на другия съставен елемент от общността на Русенския университет – младите хора, които не просто минават със забързана крачка през еднообразието на ежедневието, а които жадуват да изживеят деня и бъдещето си с възторг в душата, вдъхновение в съзнанието и светкавици в мечтите си.

И тъй като винаги съм поставяла себе си в ролята на бранител на езика, за мен особено голямо значение в участието ми в списването на „Студентска искра“ е имало използването на правилен език. Защото неефективното изразяване може да събори в подножието на една комуникация всеки замисъл за добър диалог. През 2012 г. подновеният състав на редакционната колегия

С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“ в периода 2012 – 2018 г.

ми гласува доверие и като коректор, а с това делегира отговорността да „надзиравам“ и да се грижа за завършеността на всеки текст във вестника, за да може всеки словесен откъслек в него да си спечели пълнота и като смисъл, и като граматика. А така да се сдобие с конструкция, която да внуши още по-убедително цялостното послание на автора. Не изключвам обаче пропуски, за което моля академичната аудитория за извинение.

На 60-ата си годишнина „Искрата“ ни е младолика и бодра, но също сериозна и дълбокомислеща, светеща, питаща, изследваща, даваща, копнееща. Ще ми се повече студенти да виждат в нея възможност да изразяват себе си – като търсене на отговори, като поставяне на проблеми, като намиране на решения, като разпалване на нови искри; да будят оживление и да заразяват с кипещ от възможности, намерения, хрумвания и послания.

Вестникът на университета е и рожба на неизтощимото старание, зрелия кураж, юношеския пламък, шарените кроежи, внушителната словесна находчивост и писателската мъдрост на всички онези редактори и сътрудници, които през годините изплитат, гравират, моделират и скулптират снагата и душата на „Искрата“. Поднасям им едно огромно „Благодаря!“. И всички ние, „новите“ разказвачи, които присядаме до изграденото до този момент от нашите вещи предшественици, поемаме от събираното с години майсторство в построяването на една медия и го продължаваме. За да я има и сега, надяваме се, и утре нашата „Студентска искра“!

Мира Душкова
редактор и ръководител
на клуб „Млад журналист“

Мира Душкова (р. 1974, Велико Търново) завършва Българска филология във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ през 1997 г., доктор по българска литература (2010, дисертационен труд „Поетика на Константин-Константиновия разказ“), доцент от 2016 г.

Със „Студентска искра“ съм свързана от февруари 2012 г. до май 2015 г. В този период, освен че бях член на редакционния екип, станах учредител и ръководител на клуб „Млад журналист“ към Русенския университет, в който участваха 13 студентки от различни специалности. Вестникът предостави поле за изява на младите репортери, като Клубът предложи за печат близо 70 текста. Предпочитани бяха темите, свързани със студентската клубна дейност, благотворителните и доброволчески инициативи, постиженията на изявени студенти.

Обръщали сме се и към историята на факултетите и миналото на вестника. Ще ми се да вярвам, че обогатихме в „Студентска искра“ с трите нови рубрики: Университетът през погледа на..., Клуб „Млад журналист“ представя... и История на логото. Тук бих искала да благодаря на моите момичета от Клуба за ангажираността и отговорността, с които изпълняваха всяка задача. За мотивираността им, която не им позволи да се откажат. За живостта и цвета, с които обогатиха вестника.

Разгръщайки старите броеве на „Студентска искра“, виждам градежа на Русенския университет, преминаването му през различни периоди – и подедни, и лъкатушещи. Вестникът съхранява паметта – за отминали хора и събития, за историческите времена. Цѐнен е не само като част от историята на университета, но и за осветяване на миналото на град Русе. Затова вестникът трябва да продължи да съществува.

Поставените днес знаци са утрешните следи на историята.

Валентин Каменаров
редактор спорт

Валентин Каменаров (р. 1956, Русе) завършва висше образование, спец. „Автоматизация“, в Русенския университет и допълнително обучение в Националната спортна академия.

Със „Студентска искра“ ме свързва периодично сътрудничество в областта на спорта от 1983 г., а от 2012 г. като редактор, отговарящ за спортната

рубрика на вестника в новото цветно издание.

Журналистическите ми интереси са основно в областта на спорта. Имам публикации в различни периодични издания извън в. „Студентска искра“. Науката, културата и спортът винаги вървят ръка за ръка и Русенският университет е ярко доказателство за това!

Нашият любим вестник „Студентска искра“ е сърцето и душата за университетските дела за всички нас, свързани с академичната общност.

„Студентска искра“ е най-добрият в страната в своята категория, отразяващ всичко случващо се в академичната област. Пътеводител на младите хора. „Студентска искра“ никога не може да бъде по-различно от това, което е. Не бива и не е нужно.

Мечтая „Студентска искра“ да е... Не мечтая. Той е!

„Студентска искра“ на 60 години е... Годините имат значение само за статистиката. Нашият вестник винаги е в младежка възраст. Чувства се като младеж, действа с младежко дръзновение и никога няма да премине в друго измерение. Винаги ще бъде жизнен и желан от младите хора, нашите любими студенти, защото отразява техните постижения, техните желания за изява, за стремеж към усъвършенстване. Отразява положения труд и достиженията на преподавателите. А преподавателите, вглеждайки се в своето ЕГН, не му обръщаме внимание, защото се чувстваме духом млади, заобиколени с млади хора, които ни дават енергия за бъдещи начинания, за да ги напътстваме и помагаме в тяхното израстване.

Йордан Дойчинов
сътрудник дизайн

Йордан Дойчинов (р. 1973, Горна Оряховица), завършва висше образование в Русенския университет, спец. „Промислен дизайн“, доктор от 2006 г., доцент от 2014 г.

Животът ми е свързан с дизайна и с университета. В редакцията на вестника съм от 2012 г. досега с малки прекъсвания. Тъй като професионалните

ми интереси са в област, различна от журналистиката, помагам на екипа според силите си и според професионалните си компетентности.

Според мен, вестник „Студентска искра“ е изключително важен за университета, защото той е мястото, където намират трибуна фрагменти от многоликата академичен живот – наука, култура, изкуство, спорт... Понякога единствено страниците на вестника са отразявали интересни събития, гледни точки или инициативи, които иначе биха отшумели, без да получат гласност.

„Студентска искра“ никога не може да бъде казионен вестник, защото хората, които са го създали, изграждали са го през годините и продължават да го развиват, правят това с огромна жар и влагат част от себе си в него.

С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“ в периода 2012 – 2018 г.

Йовка Райчева коректор

Йовка Райчева (р. 1960, Русе) завършила висше образование, спец. „Технология на машиностроенето и металорежещите машини“, в Русенския университет.

В „Студентска искра“ попаднах благодарение на работата ми като коректор в различни печатни медии в Русе. От края на 2013 г. до днес съм коректор на вестника. Но като постоянен читател съм свързана с вестника от моите студентски години до днес.

Вестникът на университета е като огледало на всичко случващо се. „Студентска искра“ е моят студентски вестник. Възрастта няма значение и „Студентска искра“ никога не може да бъде възрастен.

Ванина Грозева репортер

Ванина Грозева (р. 1990), завършила висше образование в Русенския университет, ОКС Бакалавър „Международни икономически отношения“ и ОКС Магистър „Европеистика и публична администрация“.

Периодът ми на работа в редакцията на вестник „Студентска искра“ е от 2013 до 2016 г. Журналистическата област, в която са насочени моите интереси, е писане на есета по събития, в които съм участвала или съм преживявала, свързани със студентския живот. Имам публикации и в други периодични издания – ученически издания в Русе, списание „Родна реч“, вестник „Таралежи“.

Вестникът е важен за университета, защото отмерва пулса на времето, в което се издава, и описва събитията, случващи се в университета през погледа на съвременниците му – преподавателите и студенти.

„Студентска искра“ е мястото, където сбъдвах оная моя ученическа мечта да пиша, която следвах и като студентка. „Студентска искра“ никога не може да бъде цензуриран вестник, защото в него няма политика. „Студентска искра“ на 60 години е онази „старица“, която изглежда съвременно модерна, със свежи идеи, следваща винаги върната посока и никога неостаряваща.

Евгения Манова репортер

Евгения Манова (1990, Шумен), завършила висше образование в Русенския университет, магистър юрист.

За „Студентска искра“ като студент репортер писах от март 2012 г. до септември 2014 г. Писала съм в няколко направления на журналистиката, но най-много ми харесваше да бъда „репортер от мястото на събитието“. Събитията в Русенски университет, макар и организирани от различни факултети и с различен повод, винаги имат една обща черта – тържественост. Отразяването на събитията и пресъздаването им впоследствие в статия е повече от предизвикателство. „Студентска искра“ ни създава и поддържа чувство на академична общност в университета. Вестникът на 60 години е по-успешен от всякога.

Лора Вълчева репортер

Лора Даниелова Вълчева (р. 1990, Русе), завършила висше образование в Русенския университет, магистър юрист.

В периода 2012 – 2015 г. работих като студент репортер към в. „Студентска искра“ в областта на разследващата журналистика. Според мен вестникът

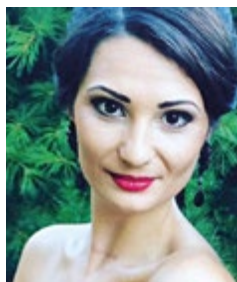
е важен за живота на университета с безценната информация, която дава безвъзмездно. Това е във всички области. Умният и интелигентен човек трябва да бъде информиран какво се случва около него, и как, и защо. Мога да формулирам в няколко изречения мястото на вестника:

„Студентска искра“ е иновативен, информационен източник.

„Студентска искра“ никога не може да бъде посредствено издание.

Мечтая „Студентска искра“ да е по-търсена и известна.

„Студентска искра“ на 60 години е неугасваща.

Екатерина Петрова репортер

Екатерина Петрова (р. 1994), завършила висше образование в Русенския университет, спец. Ерготерапия.

В „Студентска искра“ бях репортер от 2014 до 2017 г. Журналистическата област, към която са насочени моите интереси, е сферата на медицината, здравеопазването и спорта. Освен във в. „Студентска искра“ имам публикувани материали във в. „Утро“ и в сайта „Здраве да е“.

Вестникът е една много важна част от живота на университета и израстването на студентите. Развива креативност, развива култура на писане, развива интелект и отразява важните събития и постижения, както на студентите, така и на ръководството и на преподавателите.

„Студентска искра“ е символ. „Студентска искра“ никога не може да бъде забравена. Мечтая „Студентска искра“ да е традиция, незалязваща за поколения наред. „Студентска искра“ на 60 години е целенасочена, развита, символизираща малка ценна книжка.

Людмила Стоянова репортер

Людмила Христова Стоянова (р. 1990 г.), завършила ОКС Бакалавър „Компютърни науки“ и ОКС Магистър „Европеистика и публична администрация“.

От 2012 до 2015 г. съм била репортер и сътрудник за в. „Студентска искра“. През изминалите години моят журналистически интерес е засягал различни области като: култура, наука, образование, интелектуална собственост, спорт и др.

Най-често съм създавала материали в публицистична, есеистична и поетична форма, но репортажите и интервютата също не са ми чужди. Имам публикации и в други периодични издания, като: в. „Учителско дело“, в. „Левски Днес“, „Алманах Мизия“ 2017 г. и др.

Радвам се, че нашият вестник продължава да държи будна студентската искра вече 60 години. Безспорно доказателство за приноса и значимостта му в отразяването, популяризирането и активирането на университетския живот и мисъл.

Вестник „Студентска искра“ е добър приятел на студента, защото не спира да го информира, съветва, вдъхновява, изслушва и поощрява.

Той никога няма да бъде обикновена медия, защото е емоционално свързан и съпричастен с университетският живот.

Кристина Иванчова репортер

Кристина Иванчова (1990, Хърватия), завършила висше образование в Русенския университет през 2009 г., магистър юрист.

През 2013 г. станах член в клуба „Млад журналист“, а през 2014 г. студент репортер. До 2016 г. пишех своите репортажи във вестника. Във времето

С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“ в периода 2012 – 2018 г.

ми като журналист съм се интересувала от културните събития, свързани с университета. Публикувала съм единствено във в. „Студентска искра“ по време на следването и след като завърших.

Според мен вестникът има огромно значение в живота на университета. Най-важното е публичността, която той дава на събитията, случващи се в него – към студентите, настоящите и бъдещите, и към цялото общество. Предимство на вестника е достъпността до него по електронен път, което разширява неговата аудитория и това утвърждава авторитета на университета.

„Студентска искра“ има мисия да представя Русенския университет, като дава гласност на събитията от значение за развитието му.

Мечтая „Студентска искра“ да е винаги източник на информация за всички, които се интересуват от случващото се в нашия университет.

Кадер Сахлим репортер

Кадер Сахлим Сахлим (р. 1992, Русе), завършила висше образование в Русенския университет, магистър юрист.

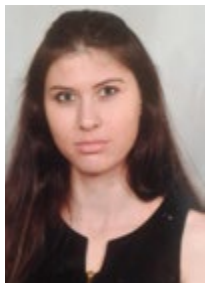
Участвах в екипа на вестник „Студентска искра“ от 2015 до 2017 г., като редактор и студент репортер. Журналистическите области, към които са насочени публикациите ми, са: право, студентски анкети и проучвания, интервюта, хумор и сатира. В гимназията съм била редактор на ученическия вестник и имам отделни други публикации в различни списания и вестници.

Вестник „Студентска искра“ е един от стожерите на нашия университет. Място, в което споделяме своите идеи и намираме отговор на важни въпроси, обединителен център не само на студенти, но и на преподаватели... Нашата жива искра, обединителна светлина за нови идеи и вдъхновения...!!!

„Студентска искра“ е неизгарящият и нестихващ огън на нашия университет! „Студентска искра“ е вечно горящият огън на вдъхновението и обединението! Пламък и искра за нови знания и умения, които заедно ни дават надежда и кураж за добър старт в живота, в личностен и професионален план!

„Студентска искра“ никога не може да бъде само един вестник! Вестник „Студентска искра“ е важен за нашия университет, защото това е мястото, което ни обединява! Мястото и начинът, по който си помагаме, споделяйки един с друг... и по този начин всички предстоящи, настоящи и минали събития стигат до всеки един от нас!

Мечтая „Студентска искра“ да продължава да бъде това, което е... и да увеличи своите членове... „Студентска искра“ на 60 години расте, но не старее! Една от основите на нашия университет...

Паула Ивайлова репортер

Паула Ивайлова Иванова (р. 1992 г.), висше образование от Русенския университет, специалност „Български език и история“ (бакалавър).

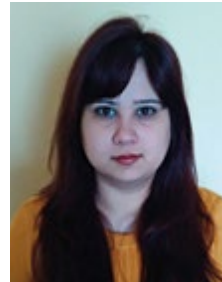
Бях студент репортер на вестник „Студентска искра“ в периода 2013 – 2015 г., където се подписвах като Паула Ивайлова.

Като читател имам афинитет към разследващата журналистика. Освен това винаги ме е привличала културата с всички свои проявления. Обожавам театъра и музиката, посещавам с огромно желание изложби, въпреки че не съм изучавала изобразително изкуство, обичам и да пътувам. Така че с удоволствие в бъдеще бих писала текстове с подобна тематика.

„Студентска искра“ не е някакво периодично издание – пет-шест страници с луксозна хартия, не е и отчетна форма относно университетската дейност. Той дава възможност на студентите и преподавателите да изразяват себе си. От неговите страници разбираме какво точно се случва в университета, какъв е истинският студентски живот. Трябва да спомена, че ни разяснява

и някои актуални теми като какво е това Студентски съвет, защо пък да е толкова важен и какво става със стипендиите, което, докато още следвах, живо интересуваше учащите.

„Студентска искра“ е своеобразно бягство от лекциите и упражненията. „Студентска искра“ никога не може да бъде скучно четиво. Мечтая „Студентска искра“ да се издава все по-често, а в него да публикуват повече студенти. „Студентска искра“ на 60 години е доказателство, че трябва да продължи да се издава и да осигурява приемственост между поколенията.

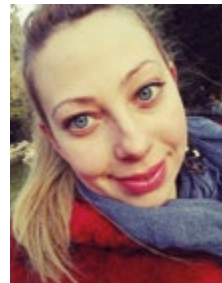

Елиз Реджебова репортер

Елиз Реджебова (р. 1992 г.), завършила висше образование в Русенския университет, специалност „Български език и история“.

Участието ми във в. „Студентска искра“ като студент репортер и като член на клуб „Млад журналист“ е в периода март – май 2015 г. Интересите ми са в областите на културата и музиката, и отчасти разследващата журналистика. Чрез вестника се представя по какъв начин се развива университетът, отразяват се случващите и предстоящи събития. Вестникът е една мъничка вратичка, която повежда читателите по нови пътеки, водещи към нов свят. С разнообразието си от теми той приобщава любовта ни към знанието, което, ако бъде използвано правилно, може да бъде велика, могъща вещ.

„Студентска искра“ е една възможност за студентите, позволяваща им да развият своя индивидуален потенциал в областта на журналистиката. Мечтая „Студентска искра“ да продължава да бъде съпровождащата звездичка в небосвода на студентите, която да осветява пътя им и да разпалва искрата в тях към творческото.

Здравка Иванова репортер

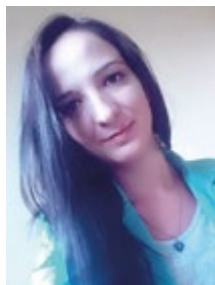
Здравка Иванова Боянова (р. 1993 г., Шумен), 5 курс, спец. Право, Русенски университет.

Винаги съм знаела, че искам да уча право и сега съм горда, че завършвам точно в Русенския университет заради знанията, които ми даде той.

Още през първата си година в университета се запознах със страхотни хора, които ми помогнаха да се включа като репортер във вестник „Студентска искра“. Това беше невероятно, тъй като учих това, което ме прави щастлива, и пишех за неща, които ме вълнуват. Преди това се занимавах с училищния вестник в гимназията и отделно участвах в различни състезания по писане. Любими ми бяха състезанията с есета и стихове. Любими, защото ги печелех. Радвам се, че в Русенския университет аз можах да се докосна до много хора чрез вестника; да науча различни и вълнуващи неща, различни гледни точки и съдби. Очарована останах, че освен многообразните специалности, които предлага университетът, има и различни клубове, в които можеш да се включиш и да почувстваш града, мястото и хората близки. Включването ми към екипа на вестника ми помогна да стана по-добър творец, човек и личност. Благодарна съм на хора като Мира Душкова, които ми помогнаха да стана едно с тази общност.

Не мога да изразя с една дума какво точно беше вестникът за мен, но ако трябва, бих използвала думата „приключение“. „Студентска искра“ не може да бъде забравена, защото тя е една малка част от една голяма машина. Машина, която няма да може да работи без тази своя неизменна част. Сега, когато вестникът навършва 60 години, мечтая да остане тази неизменна част от Русенския университет „Ангел Кънчев“, за да може да докосва и привлича още много хора, които да изживеят едно наистина незабравимо приключение, каквото беше за мен. Благодарна на всички, които бяха част от моето приключение във вестник „Студентска искра“.

С признание и благодарност към списващите в „Студентска искра“ в периода 2012 – 2018 г.

Сениха Масуркова репортер

Сениха Масуркова (р. 1995 г.), 5 курс, спец. Право, Русенски университет.

От 2015 г. до днес съм част от екипа на в. „Студентска искра“, след проведен конкурс за есе в Русенския университет.

Вестник „Студентска искра“ със своята 60-годишна вдъхновява и буди уважение. Стъпка по стъпка, методично и упорито вестникът се е превърнал в своеобразна енциклопедия за цялата общност на Русенски университет. Страниците са му пропити с историята на нашата Алма матер, които общават всички значими събития в академичния живот, информира за новите перспективи, които се откриват пред студентите, и изразява тяхното мнение по теми, които ги вълнуват. Да се съхрани толкова дълго време, като същевременно модернизират своя облик наистина е равносилно на подвиг и доказва значимостта и необходимостта си за университета. С всеки следващ брой успява да предаде на читателите си „искрите“ на забързания и изпълнен с цветове студентски и академичен живот.

В. „Студентска искра“ е информационна трибуна, която 60 години продължава с нестихващ ентузиазъм, емоционалност и креативност да отразява динамичното ежедневие на Русенския университет и предоставя поле за изяви на многобройната му аудитория – студенти, преподаватели и служители. Мечтая вестник „Студентска искра“ да е все така отдаден на мисията си, за да продължи неуморно и мъдро да следва пътя си още дълги години.

Денис Сами репортер

Денис Сами (р. 1997), 2 курс, спец. Електроника, Русенски университет.

Със „Студентска искра“ съм свързан от септември 2016 г. и интересите ми са насочени в областта на прозата. Вестникът за мен е прозорец към случващото се в университета, изразено чрез силата на думите.

В. „Студентска искра“ на 60 години е вестникът, съхранил събития и хора, срещи и фотографии за тях, съхранил живота на университета. Но да пишеш за вестника като студент репортер е като да даряваш нов живот, да създаваш красота и да даряваш любов. Мечтая „Студентска искра“ да е все така информираща и да бъде търсено четиво сред нас, студентите.

Валдемар Борисов репортер

Валдемар Борисов (р. 1997 г., Монтана), 2 курс, спец. „Компютърно управление и автоматизация“, Русенски университет.

Започнах да работя във вестника през септември 2016 г., като публикувах своя поезия. По-късно ми се отпаде възможност да напиша статия.

Интересите ми са насочено главно в областта на поезията. Писал съм за любовта, за сезоните.

„Студентска искра“ е мястото, в което мисля, че ще успея да покажа потенциала си на поет и ще зарадвам с това читателите. Мечтая „Студентска искра“ да се развие още повече и да бъде достъпна не само за студенти и преподаватели, но и за хората извън университета, за да могат повече хора да видят красотата на този вестник!

Отдел

„Връзки с обществеността и реклама“

Още от създаването си в началото на 90-те години на миналия век Дирекция „Връзки с обществеността и реклама“ активно сътрудничи на вестник „Студентска искра“. От 2015 г. екипът се състои от трима експерти – Гергана Илиева, Юлияна Андонова и Милена Попова. От 2008 до 2016 г. дирекцията бе ръководена от доц. д-р Рада Кършакова.

Като част от структурата на Русенския университет ролята на отдела е да информира различен вид публика за събитията, инициативите и постиженията на студентите и преподавателите. Стремим се да сме актуални, да поднасяме информацията по интригуващ начин, и да покриваме сериозен брой журналистически жанрове: – „произвеждаме“ новини и репортажи, правим интервюта и очерци – Гергана Илиева. Всички те са щедро онагледени със снимков материал (Юлияна Андонова). Международните събития достигат и до нашите чуждестранни партньори (Милена Попова).

Чест за нас е, че медиите намират подаваните от нас материали полезни и интересни за тяхната аудитория. Нашите публикации са и в националните, и в регионалните медии, и във вестниците, и в радиостанциите, и в телевизиите, и в сайтовете, споделяни са в социалните мрежи. И разбира се, и във вестника на Русенския университет.

„Студентска искра“ е активната памет на университета. Освен че информира какво се случва зад стените на Алма матер, вестникът е и своеобразен архив за идните поколения, с най-значимите събития, личности и постижения през годините.

За нас „Студентска искра“ е вечно млада и негасима. „Студентска искра“ на 60 години блести със събраната мъдрост на времето, но и с непомрачена от него младежка яркост.

Университетски издателски център

Университетският издателски център е мястото, където всеки нов брой на вестник „Студентска искра“ се визуализира в реалното измерение на хартиен носител. Марияна Дочева и нейният екип чуват първи шума на разлистваните страници и са първите читатели на вестника в хартиен вариант. За това да бъде получен качествен печат в Центъра спомога и машина за пълноцветен дигитален офсетов печат Indigo Digital Press 3050.

Искрата на „Студентска искра“ искри поради уменията на специалистите да накарат цветовете да струят от страниците на вестника.

Споделено във времето

Главни редактори

С дълбока признателност към всички главни редактори на вестник „Студентска искра“ и техните редакционни екипи за искрата, запалена през 1958 г., пренасяна през времето и разгоряла се днес в буен огън. Искрата, която сгрява сърцата на студенти, преподаватели и служители в Русенския университет „Ангел Кънчев“, и със своята светлина озарява бъдещето.

Заедно изградихме мост през поколенията и за шест десетилетия нарисовахме с думи историята на нашата Алма матер.

БЛАГОДАРИМ ВИ!

Иван НЕДЕЛЧЕВ

Февруари 1958 г. – март 1960 г.

„Фактът, че „Студентска искра“ излиза толкова дълго време без прекъсване, показва, че редколегиите през всичките тези години са милеели за вестника.

Дано бъде така и в бъдеще!”

Бъна ПЕТРОВА

Април 1960 г. – март 1961 г.

„На всички главни редактори и редколегии с поклон и благодарност за всичко, което са направили за утвърждаването на вестника и за неговото развитие по възходяща линия.

Нека бъде основание за радост и гордост.”

Димитър ЯНЧЕВ

Април 1961 г. – февруари 1963 г.

Май 1967 г. – декември 1968 г.

„Трябва по достойнство да оценим труда на онези, без които не би могъл да съществува или да бъде това, което е, вестник „Студентска искра“.

Донка ГРЪНЧАРОВА

Март 1963 г. – февруари 1964 г.

„В моя екип имаше славни и високоотговорни студенти – търсеха теми, и пишеха, и макетираха, и коригираха, и въпреки това бяха отлични студенти.

Нека и съвременните студенти приемат този вестник присърце и в бъдеще.”

Мария ВАСИЛЕВА

Март 1964 г. – април 1967 г.

„Страниците на в. „Студентска искра“ в значителна степен са насочени към студентите и преподавателите. Затова и вестникът ни е и интересен, и полезен.”

Петър ПАРТИНОВ

Май 1969 г. – декември 1976 г.

„Вестник „Студентска искра“ отговори на необходимостта от информираност за протичащите процеси. Вестникът подпомагаше активно работата на преподаватели, студенти и служители във възходящото развитие на учебното заведение.”

Владимир ЕТЪРСКИ

Април 1969 г.

Февруари – май 1977 г.

„Архиви различни сега съществуват, но сух е езикът и ножът им днес. Единствена жива „Искрата“ хортува и шепне легенди в архивния лес.”

Ана ЧЕРНЕВА

Март – декември 1981 г.

„Един редактор изгоря! Сърцето, спряло да тупти, се пръсна във безброй искри.”

Сабетай ЛЕВИ

Януари 1982 г. – ноември 1990 г.

„Много незабележим и къртовски труд са полагали екипите на редакционните колегии, но важното е, че „Студентска искра“ продължава да информира студентската и академическата общественост в Русенския университет.”

Живодар ДУШКОВ

Май 1977 г. – март 1981 г.

Ноември 1990 г. – декември 2010 г.

„Много издания изгнаха непосредствено след своята поява, а „Студентска искра“ продължава своето горене.

Гордост е да си част от „Студентска искра“.

Анелия МАНУКОВА

Март 2012 г. – досега

„Студентска искра“ е искрата, която във времето поддържа огъня буен, жив и съзидателен, за да можем днес да имаме вестник с история, вестник с диря и читатели от всички възрасти.

„Студентска искра“ е летопис на Русенския университет.”

Шинков направи клишето заглавно. Неделчев бе първият, който успя да върже за първи път и то незабавно) студентския вестник „Студентска искра“.

Бъна Петрова пое от Неделчев редакторски грижи и всички „права“, но скоро на Янчев предаде понеже започна да гледа красиви деца.

Донка Грънчарова с Андон и със Христо направиха тъй, че в „Студентска искра“ поет след поета на нейните листи поетски надежди пред нас оправда.

Живко Каишев и Етърски Владо поеха „Искрата“ с голи ръце. Опари ги доста, но тъй им се пада, защото „Искра“ е горящо сърце.

Партинов, Василева пазиха много живото на нашата мила „Искра“. Душков и Чернева с огън и слово превърнаха вестника в наша съдба.

Последен редактор до днеска е Леви, но много отдавна във него гори „Искрата студентска“ от Ремсово време и с радост младежка, младежки твори.

Откровения за в. „Студентска искра“

Арена медия

[...] През годините печатната медия събира и документира за поколенията историята на факти, явления и личности от делниците и празниците на висшето образование в Русе. [...] Новият дизайн на изданието носи и нов дух: по-комуникативен, по-отворен за студентски творения. Логото на вестника в сегашния му вид е дело на студентката Цветомира Стоянова от специалност „Промислен дизайн“. То сменя дългогодишната „глава“, чийто автор е художникът Огнян Балканджиев.

Днес броевете на „Студентска искра“ са достъпни на хартиен носител, но и в интернет на сайта на университета. Аудиторията на изданието е разширена и в нова среда, защото се включва в международния обмен на Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

Материалът е подготвен от Цвета НЕНОВА, директор новини, и публикуван на 5 февруари 2013 г. на www.arenamedia.net

Писма до редакцията

Главният редактор доц. Анелия Манукова и нейният екип направиха нашия вестник нещо уникално – едно прекрасно издание, което отразява живота в университета, и показва, че Русенският

университет не само обучава, но и живее!

И най-важното, вестникът се прави на професионално ниво!

Чл.-кор. д-н Христо Белоев

Вестникът е толкова информативен и представителен, обобщил цялата информация на събитията в университета. Впечатлена съм от обема обработена информация.

Проф. д-р Велизара Пенчева

Всеки следващ брой на „Искра“ искри по-силно от предишния. Поздравления за екипа на вестника! Никак не е трудно да бъдеш фен и ценител на един толкова хубав и с мерак списван вестник.

Вестник „Студентска искра“ стана истински летопис на Русенския университет.

Проф. д-р Ангел Смикаров

Вестникът [392 брой] е наситен със събития, и то разнообразни. Радват ме новите студентски изяви и дано да стават все повече! Всичко е много добре подредено и структурирано.

Доц. д-р Таня Грозева

Впечатляващ брой [397]! Най-искрено казано –

отлична комплексна оценка! Специални поздравления за професионалната работа!

Засл. доц. д-р Цеца Раишкова

Благодаря много за винаги интересните материали, които публикувате! Пожелавам Ви от сърце здраве и вдъхновение за нови творчески успехи!

Д-р Петя Стефанова

Нека искрата на вестника ви не угасва!

Владимир Делев

Честит празник [24 май]! Благородната дейност, с която осветлявате постиженията на Русенския университет, заслужава уважение!

Д-р Искра Илиева

[...] Спомням си как първата си дописка за „Студентска искра“ я писах няколко часа на старата пишеща машина. Не знам как ме изтърпя редакторът. А опитът, който натрупах в студентския вестник и преподавателите от Факултета по журналистика, които идваха в Русе, за да ни преподават в организиран курс, ми помогна да направя своя избор. Станах машинен инженер, но работя като журналист.

Михаил Димитров, журналист от Бургас

Откровения от в. „Студентска искра“

Щрихи от биографията на юбиляра

8. 12. 1971 год. Бр. 100. А преди това? Как броевете станаха 100? Какво беше преди бр. 1. Кога се появи той?

На тези въпроси свързани с биографията на вестника отговаря настоящата статия

1954 год. основан е нашия институт — ВИММЕСС. Академичната младеж има нужда от печен орган. В качеството на такъв се появява стенен вестник „Механизатор“, издаван от студенти. 4 години „Механизатор“ е рупорът, разгласяващ вътрешноинститутските събития. През 1958 год. „Механизатор“ минава в историята. Под ръководството на др. Ив. Неделчев започва да излиза в-к „Студентска искра“. В редакцията работят студенти-

те Йордан Панайотов — сега инженер в Шумен и сегашният кореспондент на в-к Работническо дело инж. Кирил Момчилов.

5. II. 1958 год. бр. 1 — положено е началото на нашия студентски вестник. 100 бр. вече „Студентска искра“ съществува.

От началото вестникът се издава на 2 страници в 1 цял ежемесечно. Покъсно обемът се увеличава на 4 страници. Като редактори в нашия вестник през различните периоди са работили др. др. Янчев, Б. Петрова, Етърски. Имената на повечето студенти са забравени, сега има само една страница със 100 броя — 100 броя енергия, безкористна упорита работа.

брой 100 /1971 г.

брой 296 /1992 г.

Празнична изповед

С първи курс съм вечно млада,
с пети курс съм дипломант,
с мен на есенна бригада
златни плодове берат.

В моите страници поети
стихоплетстват първи път
с фейлетони и куплети
прощепулници редят.

Трийсет випуска ме знаят,
трийсет випуска следя

от началото до края
всяка сесийна борба.

Истината с мен успява!
Който мене не следи
просто бързо остарява,
бърка „после“ със „преди“.

Днес на моя ден рожден
вярвам аз във младостта.
Много щастие от мен!
Аз съм вашата „Искра“!

ВСЕТЪРСИК

Псевдонимът ВСЕТЪРСИК е на Владимир Етърски, главен редактор, 1977 г.

МОЙ ИНСТИТУТ

Аз идвам всеки ден и си отивам
под твоите колони мъчален
и винаги се лятан неспринадено
открих ли себе си сред твоите дни.
Аз пак ще идвам и ще си отивам,
пред твоята фасада ще стоя
и радост от сърцето ми ще блика,
защото в тебе себе си открих.

Д. ГЕНОВ
(„Студентска искра“,
№ 80, 29. X. 1969 год.)

СИЛАТА НА ОГНЯ

Запитах се: „Какво е животът!“
Светлинка! Огън! Жарава! Пепел!
Погледнеш напред: светлинка блесне, Живот се раздала!
Погледнеш пак, огън лумнал, Създава свои светлини
и не забравяш как най-старият огън от тях постепенно е угаснал. . .
Различават се тогава всички,
носят съчки, дървета — да запалят силата
и името на своя баща
Ех, защо ли, не може и при хората — със съчки и дърва!
Силата на всеки огън е в това —
колко огнища се запалени с негово главна!
Руси ИВАНОВ
(„Студентска искра“,
№ 121, 12. VIII. 1975 год.)

Всеки си има своето начало — в живота, в професията, в любовта. Какво е за мен „Студентска искра“? Това е масата с пръснати шпалти по нея и скучните ми глави над тях. За кой ли път се обсъжда поредният брой — да бъде проблемни, по-актуални, по-честни. . . И третият — дали да бъде одобрен материал, дали ще бъде възприета идеята ти. . . И не успяхме как часовете летаха, как проблемите оставаха неподписани, а упражненията неподготвени. В тези моменти за нас нямаше по-важна задача от тази, да направим най-хубавият брой на вестничето си. Дали сме успявали? Не знаем.
Уверена съм, че същите трепети възбудят и сега младите създатели на вестника. Защото и за тях „Студентска искра“ е началото на журналистическия им път.
С вяра!

Галина АНТОНОВА,
Кореспондент на в. „Народна младеж“
брой 144 /1978 г.

Откровения за в. „Студентска искра“

Вестник „Студентска искра“ – явление със специално място в моя свят

Първата ми среща с Русенския университет, тогава Висше техническо училище, беше именно вестникът на висшето учебно заведение. Годината е 1986, редакторката на изданието Мария Николова ми подаряваше брой при отпечатването му в Държавна печатница – Русе.

А малко по-късно, вече като преподавател в Русенския университет, вестник „Студентска искра“ беше важен елемент за адаптирането ми към новото поприще. Дойдох в Русенския университет от „Пламяк“. „Искрата“ беше естествено продължение на огъня, в който всеки редактор гори.

И едновременно с това – удоволствие за мен беше да разказвам за интересни моменти от живота на академичната общност. „Студентска искра“ е и място за творчески намигвания, покана към студентите да опитат свои първи изяви, вълнуващи срещи с вече успели възпитаници на русенската алма матер.

Именно като „майка хранителка“ вестникът е и място за професионални приятелства, територия, на която се обсъждат, раждат се и се осъществяват нови идеи, пространство, в което се споделят сполуки, а неволите изплуват в хумора. Именно чрез „Студентска искра“ до нас достигат послания дори от далечни разстояния.

Първата главна редакторка на общинския вестник в гр. Бяла, при която работих, Ана Пачалиева, казваше „Всяка община, която уважава себе си, трябва да има вестник“. Аз вярвам, че „Всеки университет, който уважава себе си, трябва да има вестник“. Следователно чрез поддържането на „Студентска искра“ Русенският университет изразява достойно почитание към себе си!

В неговото лоно искри най-възрастният университетски вестник в България, издаван без прекъсване и без смяна на името, твърди един от неговите главни редактори, най-дългогодишният. А когато Живодар Душков говори, историята мълчи! 60 години е достолепна възраст за българските реалности. И в този случай възрастта наистина не е порок, а добродетел. Та дори вестник „Либерасион“ е само на 45 години, „Льо Монд“ на 74, „Тайм“ на 233...

Пожелавам на „Студентска искра“ да пребъде във вековете! А още за 61-я си рожден ден да се похвали с ежедневна активност в Интернет вариант с рубрики по различните теми. Да има и определена периодика.

Изключителна чест за мен е, че съм била част от екипа на явлението „Студентска искра“. Благодаря!

Всеки, който се е докоснал до този вестник, е почувствал по особен, неповторим начин и обаянието на пребиваването в Русенския университет.

Румяна Иванова, кат. „Чужди езици“

Откровения от в. „Студентска искра“

брой 185 / 1983 г.

брой 296 / 1992 г.

брой 255 / 1989 г.

брой 55-56 / 1965 г.

брой 55-56 / 1965 г.

брой 55-56 / 1965 г.

брой 2 / 1958 г.

брой 55-56 / 1965 г.

брой 3 / 1958 г.

брой 249 / 1988 г.

Анкета, посветена на годишнината

По повод 60-ата годишнина на в. „Студентска искра“ проф. д-р Димитрина Цонева проведе анкета сред академичната общност.

Проф. д-р Юлиана Попова

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

Отмервайки пулса на Русенския университет в продължение на 60 години, вестник „Студентска искра“ носи послания за активен живот, свободен дух, пъстрота на идеите, авторитетно присъствие в националното и международното пространство, стремеж към иновации, младежка целеустременост и още много свидетелства за здрави традиции, академично новаторство и увереност в достойното бъдеще.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

Вестник „Студентска искра“ винаги е бил неразделна част от развитието на Русенския университет. Той е близо до всяко събитие и постижение, до всеки творчески връх и нова инициатива, до радостта в очите на преподавателите от успеха на техните студенти и до признателността на младите хора за получените уроци по творческа дързост и свободомислие. Вестник „Студентска искра“ е явно огледало и обективен творец на историята на Русенския университет, но той също така е вдъхновяващ пазител на ценности, устремени към бъдещето.

Проф. д-р Ангел Скрикаров

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

Стъпвайки здраво на традициите, т.е. на направеното преди нас, да продължаваме напред и нагоре с иновации.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

Вестник „Студентска искра“ е летопис на университета и негово лице пред външния свят. „Студентска искра“ е ИСКРА, която пали огън не само в сърцата на студентите, но и на преподавателите. „Студентска искра“ никога не може да бъде вторична суровина.

Мечтая „Студентска искра“ да се чете от всички студенти и преподаватели в страната. „Студентска искра“ на 60 години е по-искряща откогато и да било преди.

Проф. д-р Иван Палов

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

60 години! Погледнато от страни – достолепна възраст, особено за един вестник! Но, вестникът ни е млад – на цели 30 години, ...в евро!

Ето, така го възприемам аз – вестник на младостта, на порива към новото, на красивото, на това, че го има НАШИЯТ УНИВЕРСИТЕТ!, че всички ние: студенти, преподаватели и служители, сме неговите съзидатели!

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

През годините, откакто аз го помня (а те не са малко!) вестникът винаги е бил будител и когато се отпечатваше на един, два и т.н. черно-бели листи и в сегашното му, разкошно издание. По него ние се равняваме! Той е нашата гордост! Той е нашата реклама!

Дерзайте, колеги, преподаватели и студенти, издатели! НАПРЕД И НАГОРЕ!

Гл. ас. д-р Лиляна Иванова Славянова

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

– Да бъде отворена трибуна за истината и да представя обективно живота в университета.

– Да пази и съхранява традициите на университета.

– Да информира и предоставя възможности за изява.

– Да е вестник на всички.

– Да е място, където всеки студент да може да прояви своите журналистически и творчески способности.

– Да възпитава в дух на съпричастност, креативност и доброта.

– Да подпомага индивидуалното развитие и творческия дух.

– Да развива жаждата за знание и успех.

– Да отразява научните търсения и постижения.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

– Вестникът е живата история и яркото настояще на университета.

– Дава възможност на младите хора да се запознаят с активния живот на университета и да бъдат дейни участници в провежданите събития.

– Предоставя трибуна за изява на всички, които желаят да споделят своя професионален и творчески опит.

– Информира по актуални въпроси.

– Предлага възможности за кариерно развитие. – Обогатява преподаватели и студенти с интересните си и разнообразни рубрики.

– Незаменим приятел на всеки, който е свързан по някакъв начин с живота на университета и който обича Русенския университет.

Доц. д-р Таня Стоянова

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

Студенти и преподаватели на Русенски университет да са винаги уверени в себе си; да вярват в доброто и да правят добро; да се учат и да учат другите; да са удовлетворени от това, с което допринасят те.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

Неговото значение е съществено и влияе само позитивно на живота на всички.

Доц. д-р Таня Грозева

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

През всичките си 60 години на съществуване вестникът е доказвал нуждата от собствено издание на единствения в Русе държавен университет, отразяващо събития, случващи се и свързани с институцията, показващ талантите и уменията на младите хора да творят.

През всичките си 60 години на съществуване вестникът е разчитал на лоялна читателска аудитория от студенти и преподаватели, които доста често сами участват в редакционната политика на вестника със свои материали.

Всеки от списващите го екипи е намирал баланса между сериозното, актуалното и забавното и е правел така, че вестникът да се приема изключително добре от цялата читателска аудитория.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

„Студентска искра“ е безспорен фактор в публичния живот на Русенския университет, като той формира в голяма степен общественото мнение и има своето влияние върху академичния университетски климат.

„Студентска искра“ е с такава нова визия, че се превръща в университетски информационен портал на Русе и региона.

„Студентска искра“ никога не може да бъде безинтересен и нечетен вестник.

Мечтая „Студентска искра“ да отразява някои събития така, че да се представят всички възможни гледни точки, да се превърне в предпочитан партньор на други български университетски медии.

„Студентска искра“ на 60 години оправдава доверието на своите читатели и е достъпен и в Интернет.

Гл. ас. д-р Петя Стефанова

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

Основното послание на вестник „Студентска искра“ е мотивация за успех. Несъмнено вестникът е изключително въздействащ върху всеки читател, внушавайки възможност за успех във всички сфери на науката и обществения живот, свобода на комуникацията и необходимост от информираност на високо академично равнище. Изпълнявайки тази най-важна функция – да оживява искрата в мисълта и съзнанието на нашите студенти, той е още по-стимулиращ настоящите и бъдещи изяви на всички представители на академичната общност.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

Вестник „Студентска искра“ е изключително необходим в живота на академичната общност. Значението му е многоаспектно. От една страна предоставя възможност за поглед върху цялостната картина и разнообразните дейности, акцентирайки върху най-актуалното от събитията в академичната среда, от друга – своеобразен мост между разнообразните сфери на изява и възможност за стимулираща индиректна комуникация. Проследяването, съпричастността към актуалните събития, активности, инициативи, колективни и лични успехи на ръководството, преподавателите, служителите, студенти и партньори не би било възможно без вестник „Студентска искра“.

Доц. д-р Виолета Ванева

Какви послания носи вестник „Студентска искра“ през годините?

За годините, изпълнени с много интересни преживявания и събития, носи чувство за приемственост между поколенията.

Какво е значението на вестник „Студентска искра“ за живота на университета?

Укрепва чувството за принадлежност към Русенския университет.

Конкурси

НАХОДКА

Вече 60 години статия на наш професор очаква да бъде прочетена отново

В българските вестници с дата 5 октомври 1957 г. е поместено следното съобщение: „На 4 октомври 1957 година в СССР бе пуснат успешно първият спътник. Според предварителни данни ракетата-носител е дала на спътника необходимата орбитална скорост – около 8000 метра в секунда. Сега спътникът описва елиптична траектория около земята и летенето му може да се наблюдава в лъчите на изгряващото и залязващото слънце...”

Данните, които се разпространени, са следните: спътникът е изстрелян от космодрума Байконур; тежината му е 83,6 кг, за 96,2 мин. успява да направи пълна обиколка около земята. Първият спътник „живее” само 22 дни – до 26 октомври, когато батериите му се изтощават, а общо 3 месеца след пускането му – до 4 януари 1958 г., когато изгаря при навлизане в земната атмосфера. На 3 ноември 1957 г. е пуснат Спутник-2, с кучето Лайка, а на 31 януари 1958 г. полита и първият американски спътник – „Експлорър-1” – истински чудеса на съвременната техника и именно за това са оценени като нови страници в област, за която хората са мечтали от хилядолетия.

В Русе най-подготвеният специалист по тези въпроси се оказва професор Стоян Петров – преподавател по физика във ВИМЕСС (дн. Русенски университет). Не зная дали той е бил поканен от редакцията на „Дунавска правда” да разясни принципите, следвани при изстрелването на спътниците, или сам е проявил инициатива, или пък текстът му е бил предназначен първоначално като беседа и дори бил изнесен пред определена общност, но в местния ежедневник е отпечатана статията му „Изкуствените спътници на земята”. Твърдя, че това е не само първата по-пространна статия на преподавател на русенската Алма матер, насочена към масовата читателска публика, но е и останала ненадмината през десетилетията. (Макар и нескромно, но съм си мислел, че най-големият текст, публикуван в няколко броя, е моят дневник „Автопоход „Фестивални столици” – подлистник на 2. и 3. страница на „Студентска искра”, броеве 150, 151 и 152 от декември 1978 г., януари и март 1979 г.).

Първите редове на проф. Ст. Петров са публикувани в „Дунавска правда” на 9 февруари 1958 г. (бр. 54), а последните – на 15 февруари (бр. 59), т.е. публикацията е твърде обемна, поместена е в 7 броя, без това да означава, че е разпределена равномерно като обем. Понеже тя е от типа научнопопулярна, не вярвам да е включена в някоя библиография на професор Петров и по такъв начин е останала извън вниманието и на специалистите. Аз не съм сред тях, но въпреки това намирам, че е интересна и

бих препоръчал да бъде прочетена дори 60 години след публикуването ѝ.

Разбирам, че всяко едно резюме не може да даде цялостна представа за темата, но пък има предназначение да заостри интереса към проблема, към част от него или към самия автор.

Проф. Ст. Петров обръща внимание, че изстрелването на двата спътника от СССР е възприето като пълна изненада от всички, следящи развитието на космическата техника. Очакванията били пионерската роля да е на САЩ: съвсем наскоро – през 1956 година, американска ракета достигла височина над 1000 км; в Ню Йорк бил изложен спътник „Авангард”, тежащ 11 кг, който предстояло са бъде изстрелян в Космоса; събитието следвало да бъде своеобразен венец в Международната геофизическа година (31 юли 1957 – 31 декември 1958 г.), посветена на изследването на високата атмосфера.

В статията си проф. Ст. Петров се спира върху някои характеристики и функции на съветските спътници – с монтирана радиопредавателна апаратура и за измерване на температурата (първи спътник), за изследване на слънчевите лъчи (втори спътник), форма, различна от сферичната (втори спътник) и пр. Статията му е изградена върху разглеждането на въпроси като: достигане на определена скорост – над 8 – 11 км/сек.; използването на ракети за извеждането на изкуствените спътници; задачите, които могат да се решат посредством спътниците – „определяне на температурата, плътността и състава на въздуха на различни височини”; „изследване на ултравиолетовата и рентгеновата част на слънчевия спектър и на космическите лъчи”, уточняване на екваториалния радиус и на разстоянията между континентите, разпределението на масата по земната кора и пр. Разбира се, проф. Петров не подминава и въпроса за изкуственото създаване на среда за игнориране на безтегловността, загатва, че ще дойде време, когато човек ще излезе в безвъздушното пространство, ще създаде орбитални космически кораб и извънземни станции, ще полети към луната и близките планети... „Изкуствените спътници няма да бъдат последната дума на техниката. Те са начало на нова епоха – епохата на завладяването на космическото пространство” – завършва оптимистично професор Стоян Петров.

Наскоро след отпечатването на статията, на 15 май 1958 г., е изведен в орбита Спутник – 3 с тежина, надхвърляща тон – 1327 кг. През април 1961 г. е осъществен първият полет на човек в космоса; през март 1965 г. за първи път човек излиза в открития космос; през юли 1969 г. луната е посетена от човек; през април 1971 г. е създадена орбитална космическа станция...

*Засл. доц. Живодар Душков,
1. място в конкурса за есе*

Класиране

Конкурс за литературна творба, тематично насочена към годишнината на вестника.

1. място и комплексна награда

Засл. доц. Живодар Душков, за публицистика и поезия

Поощрителна награда

Грета Руменова, 1 курс, ФПНО

Конкурс за художествено-творческа творба

1. място и комплексна награда

Доц. Севдалина Тодорова – „Сесия”, „Учен”, „Професор”.

2. място

Мариян Боянов, 4 курс, спец. „Техно-

логия на храните” – „Азбука”.

Нели Атанасова, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „Книга”.

„Който знае „А” и „Б”, вече може да чете!”

3. място

Георги Дачев, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „8 декември”.

Славина Петкова – „Перо”.

Станислав Стефанов, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „Студент”.

Поощрителна награда

Мирела Атанасова, 4 курс, спец. „Биотехнологии”

Клуб „Наука и изкуство – ръка за ръка” с ръководител гл.ас. д-р Илиана Николова.

Конкурси

Наградени творби

1. място

Доц. Севдалина Тодорова – „Сесия”, „Учен”, „Професор”.

2. място

Мариян Боянов, 4 курс, спец. „Технология на храните” – „Азбука”.

Участниците в конкурса за художествено-творческа творба са представители на професионалния студентски клуб „Microbio art” с ръководител доц. Севдалина Тодорова от Филиал Разград.

Доц. Тодорова представя изпратените над двадесет творби така – „...те не са нарисувани нито с молив, нито с бои, а с живи микроорганизми. Платната са агарова хранителна среда или Сабуро. От няколко години се занимавам с микробно изкуство, т.е. рисуваме заедно със студентите с микроорганизми. Микроорганизмите не са само обект на научни изследвания, а нестандартно

Нели Атанасова, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „Книга”, „Който знае „А” и „Б”, вече може да чете!”

3. място

Георги Дачев, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „8 декември”.

Славина Петкова, 4 курс – „Перо”.

Станислав Стефанов, 4 курс, спец. „Биотехнологии” – „Студент”.

средство за създаване на невероятни и неповторими творби. Чрез тях аз и студентите от клуба имаме възможността да направим повече хора съпричастни към красотата на микроскопичните създания и да покажем, че микробиологията е форма на изкуство”.

Всяка творба бе придружена от пояснителен текст.

Екипът на вестник „Студентска искра” благодари на всички участници в конкурсите за желанието им да бъдат част от празника на Искрата чрез творбите си и така да допринесат за нейната яркост.

Студентския ни вестник аз разлиствам...

На в. „Студентска искра” – във връзка с неговата 60-годишнина

„Бъди благословена, Алма Матер!”...
 Отекват думите в сърцата.
 Във себе си е всяко сбрало
 и спомен за едно Начало.
 За първи лекции... За сесии...
 За трудности, далеч отнесени...
 За дни летящи. Или спрели...
 За нощи с утрото се следи...
 За разговор така приятен...
 За спор, възникнал най-внезапно...
 За походи надлъж и шир и
 за състезания, турнири...
 За върхове – с венци от лавър...
 За страници от календара...
 За път от първи до четвърти курс...
 За запознанства със засилен пулс,
 когато на Момичето, Момчето
 диктува стих след сърцето...
 За балове... За дискотеки...
 За търсене във филмотеки...
 ...

Какво говоря? – Сякаш че разлиствам,
 що вестника студентски е написал...
 Защото в него (сякаш в огледало!)
 животът отразен е в цвят, изцяло...

*Засл. доц. Живодар Душков,
 1. място в конкурса за поезия*

СТУДЕНТСКА ИСКРА

vestiskra@uni-ruse.bg,
 web: www.uni-ruse.bg

Издава Русенският университет „Ангел Кънчев”
 ул. „Студентска” № 8

Вестник „Студентска искра” е носител на Орден „Св. св. Кирил и Методий” II степен с указ № 1517/19.05.1983 г. на ДС на Р България и е удостоен с Почетния знак на Русенския университет на 05.02.2013 г.

Главен редактор: доц. д-р Анелия Манукова
Коректор: Йовка Райчева
Празничен редакционен екип: проф. Димитрина Цонева, доц. Живодар Душков, доц. Йордан Дойчинов, доц. Мира Душкова, маг. Румяна Миланова

Картиката на първа страница: Пламен Борисов
Архивни материали: Юлиан Нецков

Вестникът се издава в електронен формат и на хартиен носител и се разпространява безплатно.
 Редакционно броят е приключен на 05.02.2018 г.